

Церква Святої Покрови в с. Любитів

Наприкінці 2015 року завершилася робота спільної розвідкової археологічної експедиції Дочірнього підприємства «Волинські старожитності» Державного підприємства «Науково-дослідний центр «Охоронна археологічна служба України»» Інституту археології НАН України та Волинського краєзнавчого музею, яка досліджувала об'єкти в с. Любитів (Ковельський район, Волинська область).

Розчищення одного з поховань

Археологічні дослідження на місці перенесення храму, якому нині загрожує руйнація, було здійснено на прохання громади Свято-Покровської церкви та ієрея о. Василя.

Дані про пам'ятки археології на території села відсутні, однак мешканцям околиць цієї місцевості відома так звана «Обухівська могила». Згідно з переказами, її було насипано на честь партизана – підполковника Обухова, який загинув у бою в 1812 році. **Перші письмові згадки про Любитів** – тоді ще маєток господарського боярина Ванька Білостоцького – зустрічаються в історичних джерелах 1545 року. У 1570 р. цей населений пункт належав уже відомій родині шляхтичів Гулевичів, а після 1569 р. – багатом польським землевласникам. Наприкінці XIX ст. Любитів відвідувала відома українська письменниця Леся Українка.

Дерев'яну церкву Святої Покрови було зведено 1794 року.

Одне з поховань,
яке збереглося практично в анатомічному порядку

Здійснивши візуальне обстеження території пам'ятки, археологи виявили, що в середині 1960-х років вона змінила свій первинний вигляд. Зокрема, **фундаменти церкви прогнили, а сама будівля значно нахилилася й може завалитися.**

Розвідковий розкоп розмірами 12,0х6,0 м дослідники заклали в західній частині ділянки – на місці, куди заплановано переносити церкву. По всій площі ділянки з глибини від 0,1 м до 0,6 м від денної поверхні спостерігається перевідкладений шар. У ньому **археологи знайшли близько 60 фрагментів людських решток**, які лежали не в анатомічному порядку. **Супровідний матеріал** при особах, похованих у могилах, складався із **фрагментів кераміки XVII-XVIII ст.ст., тогочасних монет (солідів Яна III Казимира й Августа III, гроша Станіслава Понятовського, соліда Фрідріха-Вільгельма) і фрагментів одягу.** У східній стінці розкопу археологи виявили й **характерну для XVII ст. цеглу-пальчатку.**

На жаль, в історичних джерелах немає інформації щодо часу започаткування та пізнішого знищення захоронень на цій ділянці. Необхідних науковцям даних не можуть надати й місцеві старожили. **Як припускають археологи, будівництво церкви Святої Покрови насправді тривало не в 1794 р., як прийнято вважати, а в середині або наприкінці XVII ст. Тоді ж, на їхню думку, при ній і було облаштовано кладовище.**

У подальшому вчені планують докладніше дослідити знайдені людські рештки та тканину.

За інформацією Інституту археології НАН України

Матеріали опублікували: Прес-служба НАН України